

antaget, at f. Ex. alle Studerende vare frie, ikke blot de, der hørte til Livcorpsen, som ikke var i nogen Virksomhed fra 1801 til 1807, men ogsaa under andre Forhold var det en Regel, der gjaldt, ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa udenfor Kjøbenhavn, hvor intet Studentercorps var. At ogsaa alle de, der stode i noget Slags offentlig Tjeneste, enten Statens eller Communens, befriedes, uagtet de ikke vare egentlige Embedsmænd, var aldeles klart; thi Reglementet af 1ste Juni 1808 nævner „Embedsmænd eller nogen Anden, der ved Kongens eller Stadens Tjeneste var forhindret fra at forrette sin Borgervæbning“. De fleste Fritagelser, der ved særlige Resolutioner have været givne, have virkelig været grundede i de bestaaende Loves Ånd og for en stor Deel ogsaa i deres Bogstav, og, uagtet det, naar man seer en Liste derpaa, kunde synes, at Antallet var temmelig stort, saa troer jeg, at det i Forhold til hele den øvrige Befolkning ikke har været meget stort. En Classe, hvormed man idelig har været i Forlegenhed, vare saadanne Individuer, der opholdt sig i Kjøbenhavn og ernærede sig ved et eller andet Slags videnskabelige eller Kunstbeskæftigelse, der ikke hørte til de borgerlige Næringsveie, Personer, der ofte endogsaa opholdt sig her i meget kort Tid. Der blev i den senere Tid udviklet en temmelig stor Strengthed imod dem. Jeg skal for Tiden ikke videre indlade mig paa Sagen, men, forudsat, at der skulde vise sig Stemning for, at Loven i dette Dieblik skulde udførelses, og ellers enten de høitagtede Ministre eller Noget af de ærede Landsthingsmænd skulde indlade sig paa nogle af Hovedspørgsmaalene, der ere i Sagen, og hvoraf de fleste allerede ere fremsatte af den ærede Ordfører, saa skal jeg tillade mig i denne Anledning efter Omstændighederne at fremsætte nogle yderligere Bemærkninger.

H. P. Hansen: Det forholder sig ganske rigtigt, som af den ærede Ordfører er blevet bemærket, at den combinerede Comitee, der af Communalbestyrelsen var nedsat til at afgive Betænkning i denne Sag, og af hvilken jeg selv havde den Ære at være Medlem, kom til det Resultat, at man meente, at Loven om Borgervæbningen kunde udsættes, indtil Krigs-

forholdene vare tilendebragte. Imidlertid skal jeg tillade mig at bemærke, at dengang Comiteen udførte sit Hverv, var det i 1848—49, og at siden den Tid har Sagen, idetmindste for mig, stillet sig en heel Deel anderledes. Ligesom nemlig Borgerræpræsentanterne, da denne Sag af dem blev tagen under Behandling, kom saa godt som eenstemmigen til det Resultat, at man ikke burde lade Borgervæbningen bestaae efter den nærværende Lovgivning, saaledes have ogsaa mange sagkyndige Mænd i selve Borgervæbningen udtalt den Anskuelse, at det ikke gik an længere at beholde den nærværende Tingenes Tilstand. Det maa nemlig vel bemærkes, at Sagen allerede lige siden 1848, siden Krigen udbrød, har været sat i Bevægelse, om hvorledes Kjøbenhavns Borgervæbning skulde omorganiseres, og at dette, efter at Forordningen om almindelig Børnepligt udkom, naturligvis maatte faae forøget Styrke. Det stiller sig altsaa for mig saaledes, at man vel maa kunne indsee, at hele Organisationen befinder sig i en saa uhyggelig, for ikke at sige reen Oplosnings-Tilstand, at det vel maa antages at være ikke alene hensigtsmæssigt, men ogsaa nødvendigt og rigtigt, at Omorganisationen af Kjøbenhavns Borgervæbning, som har været paa-tænkt allerede i længere Tid, nu ogsaa søges bragt til Udførelse. Jeg kan derfor ikke tiltræde den principale Indstilling, der er skeet af Udvalget, men, efter mit Kendskab til Forholdene og efter de Oplysninger, jeg har søgt at forskaffe mig, troer jeg at burde tilraade Thinget at gaae ind paa at behandle den foreliggende Sag. Jeg skal under Sagens fortsatte Behandling, og navnlig, naar den kommer til anden Behandling, indlade mig nærmere paa de forskjellige Bemærkninger, jeg maatte finde Anledning til at gjøre. Kun skal jeg endnu med Hensyn til Spørgsmaalet, om Sagen skulde udsættes eller den skulde foretages strax, tillade mig at bemærke, at, naar man har søgt et Argument for at udsætte den deri, at man nu ikke kan bedømme, hvor stort et Antal eller hvor stor en Styrke Borgervæbningen vil komme til at udgjøre, saa troer jeg, at det ogsaa i den nærmeste Tid ikke vil blive saa let at bedømme dette, da Antallet naturligvis altid vil